

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דתנו רבנן: (שמות כב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, כסף או כלים - פרט, לשמור - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון, יצאו קרקעות - שאין מטלטלין, יצאו עבדים - שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות - שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון. הקדש - רעהו כתיב.	דתנו רבנן:											◇
נושא שכר אינו משלם.												♣
מגלן?												^
(שמות כב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, חמור או שור או שה - פרט, וכל בהמה לשמור - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל כו' עד הקדש - רעהו כתיב.	דתנו רבנן:											◇
יש דברים שהן כקרקע ואינן כקרקע כו'.	רבי מאיר:											♣
מכלל דרבי מאיר סבר: כל המחובר לקרקע אינו כקרקע, אדמילגי בטענות ליפלגי בסרוקות												♣
הכא בענבים עומדות להבצר קמילגי	רבי יוסי ברבי חנינא:											◇
כבצורות דמיין	דרבי מאיר סבר:											♣
לא כבצורות דמיין.	ורבנן סברי:											♣
אין נשבעין אלא על דבר שבמדה ושמשקל כו'.												♣
לא שנו אלא דאמר ליה בית סתם, אבל אמר ליה בית זה מלא - ידיעא טענתיה.	אביי:											◇
אי הכי, אדתני סיפא:	א"ל רבא:											♣
זה אומר עד הזיו וזה אומר עד החלון - חייב	[סיפא]											◇
ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בבית מלא, אבל בית זה מלא - חייב												◇
לעולם אינו חייב - עד שיתענונו בדבר שבמדה ושמשקל ויודה לו בדבר שבמדה ושמשקל ושמשקל.	אלא אמר רבא:											◇
כור תבואה לי בידך, והלה אומר אין לך בידי - פטור. מנורה גדולה יש לי בידך, אין לך בידי אלא מנורה קטנה - פטור. אזור גדולה יש לי בידך, אין לך בידי אלא אזור קטנה - פטור. אבל אמר לו כור תבואה יש לי בידך, והלה אומר אין לך בידי אלא לתך - חייב מנורה בת עשר ליטרין יש לי בידך, אין לך בידי אלא בת חמש ליטרין - חייב כללו של דבר: לעולם אינו חייב - עד שיתענונו בדבר שבמדה ושמשקל ושמשקל, ויודה לו בדבר שבמדה ושמשקל ושמשקל.	תניא כוותיה דרבא:											◇
כללו של דבר לאתויי מאי? לאו לאתויי בית זה מלא.												♣
ומאי שנא מנורה גדולה ומנורה קטנה?												◇
מה שטענו לא הודה לו ומה שהודה לו לא טענו												◇
אי הכי, בת עשר בת חמש נמי - מה שטענו לא הודה לו ומה שהודה לו לא טענו												◇
הכא במנורה של חליות עסקינן, דקא מודה ליה מינה.	רבי שמואל בר רב יצחק:											◇
אי הכי, אזור נמי - ניתני ולוקמי בדלייפי? אלא דלייפי לא קתני, הכא נמי בשל חליות לא קתני?												◇
שאני מנורה, הואיל ויכול לגוררה ולהעמידה על חמש ליטרין.	אלא אמר ר' אבא בר ממל:											◇
המלוה את חבירו על המשכון ואבד המשכון, אמר לו: סלע הלוייתך עליו ושקל היה שוה, והלה אומר: לא כן, אלא סלע הלוייתני עליו וסלע היה שוה - פטור.												♣
סלע הלוייתך עליו ושקל היה שוה, והלה אומר: לא כן, אלא סלע הלוייתני עליו ושלושה דינרים היה שוה - חייב.												♣
סלע הלוייתני עליו ושתים היה שוה, והלה אומר: לא כן, אלא סלע הלוייתך עליו וסלע היה שוה - פטור.												♣
סלע הלוייתני עליו ושתים היה שוה, והלה אומר: לא כן, אלא סלע הלוייתך עליו וחמשה דינרים היה שוה - חייב.												♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומי נשבע? מי שהפקדון אצלו, שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון.												♣	מג.
אהייא?												^	מג:
אילימא אסיפא												!	מג.
ותיפוק ליה דשבועה גבי מלוה												♣	מג.
ארישא.	שמואל:											!	מג.
ארישא.	וכן אמר רבי חייה בר רב:											!	מג.
ארישא.	וכן א"ר יוחנן:											!	מג.
מאי רישא?												^	מג.
סלע הלוייתין עליו ושקל היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו ושלשה דינרין היה שוה - חייב. דשבועה גבי לוח היא, ושקלוה רבנן מלוה ושדויה אמלוה.	סיפא דרישא:											!	מג.
והשתא דאמר רב אשי, דקיימא לן: זה נשבע שאינה ברשותו וזה נשבע כמה שוה	[רב אשי]											♣	מג.
הכי קאמר: מי נשבע תחלה? מי שהפקדון אצלו, שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון.												♣	מג.
האי מאן דאחפיה אלפא זוזי לחבריה ומשכן ליה קתא דמגלא, אבד קתא דמגלא - אבד אלפא זוזי, אבל תרתי קתאתי לא	שמואל:											♣	מג.
אפ"ל תרתי קתאתי, אבד חזא - אבד חמש מאה, אבד אידך - אבד כוליה, אבל קתא ונסכא לא	רב נחמן:											♣	מג.
אפילו קתא ונסכא, אבד נסכא - אבד פלגא, אבד קתא - אבד כוליה.	נהרדעי:											♣	מג.
סלע הלוייתין עליו ושקל היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו ושלשה דינרין היה שוה - חייב	תנן:											♣	מג.
לימא ליה: הא קבילתיה												♣	מג.
מתניתין בדפריש, שמואל בדלא פריש.												!	מג.
לימא כתנאי:												♣	מג.
המלוה את חבירו על המשכון ואבד המשכון - ישבע ויטול את מעותיו, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]											♣	מג.
יכול הוא שיאמר לו: כלום הלוייתני אלא על המשכון, אבד המשכון אבדו מעותיך	רבי עקיבא:											♣	מג.
אבל המלוה אלף זוז בשטר והניח משכון בידו, דברי הכל - אבד המשכון אבדו מעותיו	[דברי הכל]											♣	מג.
היכי דמי?												^	מג.
אי דשוי שיעור זוזי												!	מג.